

فهرست مطالب

۹	.....مقدمه
۱۳	..... اثر تذکر شهادت
۱۴	..... ترس در دل عراقی‌ها
۱۵	..... ما می‌توانیم
۱۶	..... گونی پر کردن
۱۷	..... شروع کرد به کف زدن!
۱۸	..... روحیه‌ها را عوض کرد
۱۹	..... همه را روحیه می‌داد
۲۱	..... آرامش و طمأنینه
۲۳	..... با سرُم در خط
۲۴	..... چهره‌ی خندان
۲۵	..... دیده‌بوسی
۲۶	..... با صفا
۲۷	..... آماده برای شهادت
۲۹	..... صبور و آرام
۳۰	..... دعوت به صبر و شکیبایی
۳۲	..... گرهِ گشایی
۳۴	..... با سر مسیر را نشان می‌داد!
۳۶	..... شیر پاک خورده

۳۸	زدودن غمها.....
۴۰	به همه لیخند بزنین.....
۴۱	تبسم زیبا.....
۴۲	دست من چه مشکلی دارد؟.....
۴۳	چهره‌ی دیپلماتیک.....
۴۵	برو دنبال کارت!.....
۴۶	شوخ طبعی.....
۴۷	تازه نفس و فعال.....
۴۸	روح‌های بزرگ.....
۵۰	تا آخرین لحظه.....
۵۴	هفت زخم عمیق.....
۵۵	صف اول.....
۵۶	خستگی ناپذیر.....
۶۰	اینطور نگو.....
۶۲	ارتباط عاطفی.....
۶۳	با کارهای مختلف به بچه‌ها روحیه می‌داد.....
۶۶	روحیه‌ی تسلیم ناپذیری.....
۶۷	با یکدست از دکل دیده‌بانی بالا می‌رفت!.....
۶۹	از شب مجروح شده بود، ولی صدایش درنیامد!.....
۷۰	اذان زیر آتش دشمن!.....
۷۱	بار سوم موفق به زدن پُل شدند.....
۷۴	حال بهشتی او روحیه می‌داد.....
۷۶	نشست کنارم و روحیه داد.....
۷۷	صافش می‌کنیم تا خود کربلا!.....
۷۸	اعتماد و آرامش او، روحیه می‌داد.....
۷۹	آتش که بیشتر می‌شد، سرکشی او هم بیشتر می‌شد.....
۸۰	دشمن مجبور به عقب‌نشینی شد.....

- هر تیری زدند، دو تا جوابشان را بدهید ۸۱
- روحیه را ببینید ۸۳
- اختلاف برای پیشقدم شدن در رفتن به میدان مین ۸۵
- چرا عملیات شروع نمی‌شود؟ ۸۹
- حتماً باید مرا در عملیات شرکت بدهی! ۹۱
- با گفتن خاطره و لطیفه، روحیه‌ها را بالا می‌برد ۹۴
- منابع ۹۵

مقدمه

مجموعه کیفیات نفسانی و حالات روانی فرد را روحیه می‌گویند. (۱) روحیه؛ اعتماد به نفس، امید به زندگی و مؤثر بودن در جریانات و حوادث است. روحیه‌ی اسلامی، اعتماد و اتکال به خداوند بزرگ است، به این معنا که اولاً هیچ مؤثری در عالم نیست جز قدرت لایزال الهی، ثانیاً تا اراده‌ی او به امری تعلق نگیرد، حادث نمی‌شود. ثالثاً او مهربان، خیرخواه و مظهر همه‌ی زیباییها و خوبیهاست. اینجاست که رضا به خواست الهی و توکل به او، روحیه‌ای می‌سازد پولادین و در عین حال زیبا و با نشاط، که هر دشواری و سختی را به جان می‌خرد و آن را شیرین می‌یابد. اینجاست که آخرین کلام سیدالشهداء در گودال قتلگاه معنا می‌یابد: که الهی رضاً برضائک و تسليماً لامرک، و آن جمله‌ی به

غایت زیبایی پیام‌رسان کربلا جلوه می‌کند که: ما رأیتُ الا جمیلاً، راستی را که اعتقاد و باور قلبی به ذات اقدس الهی و استقامت بر این باور، خوف و حزن، ترس و غم را از دلها می‌زداید و بشارت رحمت و رضوان الهی، خنده و نشاط و شادابی و امید و سرزندگی و تلاش بی‌وقفه و انگیزه‌ی والا را بر قلب و لب و چهره و حرکات مؤمن می‌نشانند. رزمندگان سلحشور و خداجوی، بهترین نمونه و مظهر این آیه‌ی قرآن بودند که «انّ الذین قالوا ربّنا الله ثم استقاموا تتنزل علیهم الملائکة الاّ تخافوا و لا تحزنوا و ابشروا بالجنة الّتی کنتم توعدون(۱)».

خوف و نگرانی، روحیه را به نقطه‌ی آسیب‌پذیری تنزل می‌دهند، قدمها راست می‌کنند، اراده را ضعیف می‌کنند، و فرد در میدانهای سخت، از پیش بازنده می‌شود. در رزمندگان که با خدا پیوند و پیمان بسته بودند، قدمهای محکم، اراده‌های پولادین، امیدهای روشن و انگیزه‌های بالا چنان بود که در سخت‌ترین صحنه‌ها، مسابقه بود و داوطلبان متعدد، تا پیش و بیش از دیگر رزمندگان، به فیض انجام وظیفه اگر چه به قیمت جان خود، دست‌یابند. این چه شوقی بود؟ این چه امید و نگاهی بود؟ این چه توکل و

اعتمادی بود؟ این چه یقینی بود؟ خدا چه اعتباری در حساب آنان ذخیره کرده بود و چه عظمتی را به آنان نمایانده بود که چنین روحیه‌ی کم‌نظیری یافته بودند؟

رژیم‌های مادی، میلیاردها هزینه می‌کنند و امکانات فراوان با تجهیزات کم‌نظیر و به روز فراهم می‌کنند تا بلکه درجه‌ای به انگیزه و روحیه‌ی سربازان و لشکریان خود اضافه کنند، که نتیجه‌ی معکوس آن را امروز در عراق و افغانستان و در گذشته در ویتنام دیدیم. ایمان به مبدأ عالم و زیباییهای ماندگار دنیای ابدی، باور خدا و پرستش بی‌ریای او، تنها روحیه‌بخش واقعی و ماندگار و پیروزی‌بخش و عزت‌آفرین است. این‌ها در جبهه‌های دفاع مقدس موج می‌زد، آن چنان که پس موجهای آن هنوز هم در ساحل انقلاب، ملموس است. ما در کناره‌ی زیبای ساحل آرامش و امید و شیرینی و زیبایی روحیه‌ی رزمندگان به نظاره‌ی دریای کرم و لطف و عنایت خداوندی نشسته‌ایم.

اللهم ارزقنا!

مؤسسه فرهنگی هنری قدرولایت